

Udlændingeafdelingen
Udlændingelovskontoret

Dato: 16. december 2009
Journalnummer: 09/08468
Sagsbehandler: MMI

Notat om de indkomne hørings svar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven (Ændring af reglerne om indvandringsprøven, advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere, ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.v.)

1. Indledning

Integrationsministeriet hørte ved breve af 28. oktober 2009 en række myndigheder og organisationer over forslag til lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven (Ændring af reglerne om indvandringsprøven, advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere, ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.v.).

Pr. dags dato har Advokatrådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Institut for Menneskerettigheder, Landsorganisationen i Danmark (LO), Red Barnet, Retspolitisk Forening og Ægteskab uden grænser afgivet bemærkninger til lovforslaget.

Danmarks Lejerforeninger, Datatilsynet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Færøernes Landsstyre, KL, Københavns Byret, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Retslægerådet, Rigspolitiet, Vestre Landsret og Østre Landsret har oplyst, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Følgende hørte myndigheder og organisationer har pr. dags dato (endnu) ikke afgivet bemærkninger til lovforslaget:

Akademikernes Centralorganisation, Allerød Kommune, Amnesty International, AOF Danmark, Beskæftigelsesrådet, Boligselskabernes Landsforening, Børnerådet, Danmarks Rederiforening, Dansk arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Industri, Dansk Oplysnings Forbund, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Den almindelige Danske Lægeforening, Den katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Domstolsstyrelsen,

Erhvervsakademi Fyn-Vejle, Erhvervsakademi Hovedstaden A Københavns Tekniske Skole, Erhvervsakademi Hovedstaden B Niels Brock, Erhvervsakademi Midtvest, Erhvervsakademi Nordjylland, Erhvervsakademi Nordøst, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Sydøst, Erhvervsakademi Århus, Flygtningenævnet, FOF's Landsorganisation, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Grønlands Landsstyre, Højskolernes Sekretariat, Håndværksrådet, Landsforeningen Adoption og Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Liberalt Oplysningsforbund, Lærernes Centralorganisation, Mellempøkeligt Samvirke, Retssikkerhedsfonden, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, samtlige byretter, Trykkefrihedsselskabet, Uddannelsesforbundet, Uddannelsesstyrelsen og UNHCR.

I det følgende gengives hovedindholdet af de modtagne høringsvar med hensyn til forslagene i det fremsatte lovforslag og Integrationsministeriets bemærkninger hertil.

Bemærkninger af generel politisk karakter samt forslag og bemærkninger, der ikke vedrører det fremsatte forslag, indgår ikke i notatet. Integrationsministeriet kan for en fuldstændig gennemgang af samtlige indsendte synspunkter henvise til høringsvarene, som er sendt til Folketingets Integrationsudvalg den 11. december 2009.

2. Ændring af reglerne om indvandringsprøven

LO er enig i ikke at følge den nederlandske model på de anførte punkter.

Integrationsministeriet har noteret sig LOs holdning.

Institut for Menneskerettigheder anfører om konsekvenserne af, at en ansøger ikke består indvandringsprøven, at det stiller den pågældende i en vanskelig situation, fordi manglende beståelse af prøven normalt vil resultere i et afslag på ægtefællesammenføring. Institutet anfører, at efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 skal indgreb i familielivet være proportionale, og ingen grupper må ubegrundet forskelsbehandles, jf. konventionens artikel 14, hvorfor det må overvejes, om det er velbegrunder at stille samme høje krav til alle ansøgergrupper. Instituttet anfører videre, at det ved en proportionalitetsvurdering kommer i betragtning, at ansøgerne i tilfælde af familiesammenføring under alle omstændigheder skal gennemgå et treårigt dansksproget introduktionskursus her i landet, og at en afvejning mellem de individuelle og de statslige interesser synes at føre til, at ansøgere, som opfylder alle andre betingelser for at blive familiesammenført, og som har gjort deres bedste for at bestå indvandringsprøven, ikke bør udelukkes fra familiesammenføring som konsekvens af uoverkommelige krav med hensyn til sprogindlæring uden undervisning inden for en relativt kort periode, høje gebyrer og udgifter i øvrigt.

Ægteskab uden Grænser mener ikke, at det er hensigtsmæssigt at indføre en prøve i det danske sprog, som skal bestås allerede, inden ansøgeren kan få lov til at leve i Danmark med sin danske ægtefælle.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at indvandringsprøven blev indført som en betingelse for opholdstilladelse som ægtefællesammenført og som betingelse for at få forlænget en opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v. ved lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv social politik (Indvandringsprøve, integrationsseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.). Dette lovforslag indebærer en ændring af reglerne om prøven på nogle punkter.

Integrationsministeriet bemærker, at Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 indeholder et diskriminationsforbud i forhold til at nyde de i konventionen anerkendte rettigheder, herunder retten til familieliv omfattet af konventionens artikel 8, og artikel 14 knytter sig således til denne bestemmelse. Integrationsministeriet henviser herom til notatets afsnit 2.3, hvor mulighederne for at fravige kravet om bestået indvandringsprøve på baggrund af artikel 8 omtales. Der henvises endvidere til notatets afsnit 2.5. og 2.6. om bemærkningerne til ansøgers forskellige forudsætninger for at aflægge prøven.

Integrationsministeriet kan endvidere oplyse, at der ikke er nogen tidsfrist for forberedelsen til prøven, og at den enkelte ansøger selv bestemmer, hvornår – og hvordan – den pågældende vil begynde at forberede sig til prøven. Lovforslaget indeholder derudover ikke begrænsninger i forhold til, hvor mange gange en ansøger kan tilmelde sig og aflægge prøven. En ansøger, der ikke består prøven inden for tidsfristen for opholdet her i landet, vil kunne indgive ny ansøgning om familiesammenføring og dermed efter fornyet forberedelse til prøven – forudsat at Udlændingetjenesten vurderer, at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring (bortset fra kravet om økonomisk sikkerhedsstilling) er opfyldt – kunne indrejse og aflægge prøven på ny.

Ægteskab uden Grænser finder det urealistisk at forudsætte, at man kan ændre menneskers holdning til grundlæggende værdibaserede spørgsmål alene ved at stille krav om bestået indvandringsprøve.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at formålet med indvandringsprøven er at styrke den enkelte udlændings muligheder for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund. Det må antages, at udlændinge, der består indvandringsprøven, og herunder har bevist kendskab til danske værdier, vil være bedre rustet til at deltage i integrationsforløbet og blive integreret i det danske samfund, end personer, der ikke består indvandringsprøven.

2.1. Ændret tidspunkt for aflæggelse af indvandringsprøven og afskaffelse af muligheden for at aflægge prøven i udlandet

Dansk Flygtningehjælp finder det hensigtsmæssigt som foreslået, at en eventuel indvandringsprøve aflægges i Danmark, og at dette gøres på et tidspunkt, hvor der er taget stilling til de øvrige betingelser for familiesammenføring.

Institut for Menneskerettigheder betragter det som et fremskridt i forhold til den ordning, der blev vedtaget i 2007, at ansøgere om familiesammenføring først skal aflægge indvandringsprøven efter at være blevet forhåndsgodkendt, således at ingen ansøgere unødvendigt vil skulle tage prøven.

Institut for Menneskerettigheder finder endvidere, at retten til ophold i Danmark for at tage prøven alt andet lige må antages at forbedre ansøgernes muligheder for at tilegne sig den nødvendige viden.

Integrationsministeriet har noteret sig Dansk Flygtningehjælps og Institut for Menneskerettigheders holdning.

2.2. Tidsfristen for aflæggelse af indvandringsprøven efter indreisen i Danmark

Dansk Flygtningehjælp anfører, at 75 dage (2½ måned) i Danmark er for kort tid til, at prøvedeltageren kan opnå det krævede sproglige niveau A1-minus, med mindre prøvedeltageren har en længerevarende uddannelse. Dansk Flygtningehjælp bemærker endvidere, at kun få ansøgere inden for den angivne frist og uden særskilt undervisning vil kunne opnå et sprogligt niveau, der gør muligt at gennemføre og bestå vidensprøven. Dansk Flygtningehjælp foreslår, at fristen for at bestå prøven i stedet fastsættes til 6 måneder.

Efter Institut for Menneskerettigheders opfattelse vil der være et antal ansøgere, som ikke kan nå at lære det fornødne dansk til at bestå sprog- og vidensprøven under det 3-måneders ophold i Danmark, de efter forslaget får med henblik på at tage indvandringsprøven. Instituttet finder, at ansøgere om familiesammenføring ligesom religiøse forkyndere m.v. bør have ret til at opholde sig her i landet i 6 måneder med henblik på at bestå indvandringsprøven.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at ansøgeren selv beslutter, hvordan vedkommende vil forberede sig til indvandringsprøven. Der er ikke nogen frist for forberedelsen til prøven, og ansøgeren vil kunne erhverve forberedelsesmaterialet allerede inden indreisen i Danmark. Ministeriet kan også oplyse, at det sproglige indhold i vidensprøven, der ligger over niveauet A1 minus, indgår i den undervisningsfilm, som er en del af forberedelsespakken. Filmen vil foreligge på dansk og versioneret til 18 fremmedsprog.

Ægteskab uden Grænser finder, at det bør præciseres i loven, at en udlænding, som ikke har bestået prøven, har lov til at blive i Danmark i ét eller andet tidsrum, så vedkommende får en realistisk chance for at forsøge igen, uden at det berørte par skal kastes ud i et helt urimeligt forløb med gentagne visumansøgninger, rejser frem og tilbage mellem Danmark og den udenlandske ægtefælles hjemland etc.

Integrationsministeriet kan henvise til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2 og 3. Det fremgår bl.a. heraf, at når Udlændingesservice har vurderet, at samtlige øvrige betingelser for ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse – er opfyldt, kan udlændingen indrejse i Danmark for at aflægge indvandringsprøven.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at Udlændingesservice vil fastsætte en frist på 3 måneder, regnet fra udlændingens indrejse, for at bestå prøven. Udlændingen skal senest gøre sidste forsøg på at bestå prøven 75 dage efter indreisen, således at det er muligt for censorerne at bedømme prøven inden for 3 måneders-fristen. Udlændingesservice vil vejlede ansøgere om, hvornår det er hensigtsmæssigt at tage prøven, hvis der skal være mulighed for

prøvetagning mere end én gang inden for de 3 måneder, og om den risiko, der er forbundet med at aflægge prøven kort tid før fristens udløb.

Det er også hensigten at fastsætte regler om, at fristen for at bestå indvandringsprøven kun kan forlænges, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Der skal være tale om omstændigheder, der ikke skyldes udlændingens forhold, men forhold hos myndighederne eller prøveafholdelsesstedet, f.eks. at udlændingen ikke har kunnet få en tid til at aflægge prøven inden for rimelig tid, eller at bedømmelsen af prøven er trukket ud. Ganske særlige omstændigheder vil endvidere undtagelsesvist kunne foreligge, hvis udlændingen kan dokumentere, at udlændingen ikke har kunnet nå at bestå prøven på grund af en længere sygdomsperiode eller andre helt ekstraordinære omstændigheder.

2.3. Fravigelse af kravet om at bestå indvandringsprøven

Advokatrådet anfører bl.a., at det skal sikres, at kravet om bestået indvandringsprøve administreres i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Dansk Flygtningehjælp finder det afgørende, at der dispenseres fra kravet om indvandringsprøve for ægtefæller til herboende flygtninge, som ikke kan tage ophold i hjemlandet, da der ellers kan blive tale om en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Integrationsministeriet kan om bemærkningerne til artikel 8 henvise til, at det fremgår af lovforslagets afsnit 2.1., at der kan dispenseres fra kravet om en bestået indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende flygtning, som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse el.lign. Særlige grunde vil også kunne foreligge, hvis den herboendes personlige forhold i øvrigt afgørende taler herfor, f.eks. pga. alvorlig sygdom. Der ses altid bort fra betingelserne, hvis et afslag på ægtefællesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det fremgår ligeledes af lovforslagets afsnit 2.2.4., at der kan dispenseres fra kravet om en bestået indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles, og at det bl.a. vil være tilfældet, hvis et afslag på ægtefællesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, eller udlændingen lider af et fysisk eller psykisk handicap m.v.

2.4. Præcisering af dispensationsadgang

Dansk Flygtningehjælp anbefaler med hensyn til muligheden for at dispensere fra kravet om bestået indvandringsprøve i tilfælde af alvorlig fysisk og psykisk sygdom, at dispensations-

muligheden administreres på en måde, der tager rimeligt hensyn til de muligheder for dokumentation af sygdommen, der eksisterer i de pågældende lande.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det altid beror på en konkret og individuel vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om der er grundlag for at dispensere fra kravet om bestået indvandringsprøve.

Ægteskab uden Grænser finder, at personer, som har gennemført et ophold som au pair i Danmark, studieophold, o.a. har erhvervet sådan et kendskab til dansk sprog og kultur, at der ikke skal stilles krav om bestået indvandringsprøve.

Integrationsministeriet skal herom henvise til lovforslagets afsnit 2.2.4., hvoraf fremgår, at formålet med indvandringsprøven er at styrke den enkelte udlændings mulighed for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund. Regeringen finder derfor ikke, at kravet om en bestået indvandringsprøve bør stilles, hvis det ud fra udlændingens kvalifikationer er helt åbenbart, at udlændingen allerede har et grundlæggende kendskab til det danske sprog og kendskab til det danske samfund, f.eks. hvis udlændingen i en længere årrække har opholdt sig i Danmark i kraft af et andet opholdsgrundlag og taget en videregående uddannelse i Danmark. Der vil således kunne dispenseres fra kravet om indvandringsprøven, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst 5 år og har sådanne danskkundskaber, som er tilstrækkelige til at opfylde danskprøvekravet i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. bekendtgørelse om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse nr. 1376 af 18. december 2008, bilag 1 og 2, og således har bevis for danskkundskaber, der overstiger niveauet i indvandringsprøven.

2.5. Indvandringsprøvens indhold og aflægelse

Dansk Flygtningehjælp anbefaler, at ansøgere får ret til danskuddannelse som minimum op til det krævede niveau og forberedende undervisning til vidensdelen af indvandringsprøven.

Integrationsministeriet skal bemærke, at lovforslaget ikke ændrer ved de grundlæggende principper for indvandringsprøven som vedtaget ved lov nr. 379 af 25. april 2007. Det fremgår af forarbejderne til denne lov (lovforslag nr. L 93 af 29. november 2006 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (Indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse mv.) afsnit 2.2.2), at det forudsættes, at udlændingen selv tager ansvaret for at opnå de nødvendige færdigheder, og at myndighederne således ikke vil tilbyde forberedende kurser, men derimod udvikle en uddannelsespakke, som kan købes af udlændingen.

Dansk Flygtningehjælp finder, at det sproglige niveau for videnstesten bør sænkes til A1 minus, eller at det skal være muligt at gennemføre videnstesten på ansøgerens modersmål.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det har været et udgangspunkt for indvandringsprøven, at videnprøven skal foregå på dansk. Integrationsministeriet vurderer, at videnprøven henset til de indholdsmæssige rammer for prøven har det lavest mulige sproglige niveau.

Institut for Menneskerettigheder anfører, at det er vanskeligt at bedømme de fulde konsekvenser af indførelsen af kravet om bestået indvandringsprøven, når der ikke foreligger nærmere og mere præcise oplysninger om prøven eller om antallet af personer, der efter at have fået ægtefællesammenføring forventes at skulle gennemgå modul 1 på danskuddannelse 1 og 2, sammenholdt med antallet af ægtefællesammenførte der i dag gennemfører denne sprogundervisning i løbet af 2½-3 måneder. Med henvisning til tal fra Dansk Flygtningehjælp, som viser, at kursister på danskuddannelse 1 og 2 gennemsnitligt anvender 2½ til 3 måneder med 18 lektioner om ugen på at opnå det krævede sproglige niveau, bemærker Institut for Menneskerettigheder endvidere, at en relativ stor gruppe ansøgere ikke på tre måneder vil kunne tilegne sig dansk på niveauet A1-minus.

Integrationsministeriet skal bemærke, at prøvedeltageren vil have mulighed for at forberede sig til prøven forud for indrejsen i Danmark. Forberedelsesmaterialet vil således kunne erhverves inden indrejse i Danmark.

Efter Institut for Menneskerettigheders opfattelse er der risiko for, at indvandringsprøven – uden tilbud om offentlige undervisningstilbud eller forberedelseskurser – reelt vil udgøre en uoverstigelig hindring for familiesammenføring for de svagest stillede mennesker, der ikke på egen hånd og/eller med støtte fra et ressourcestærkt netværk kan tilegne sig de nødvendige sproglige færdigheder. Institut for Menneskerettigheder anfører i den forbindelse, at indvandringsprøven på de foreslåede forudsætninger kan indebære forskelsbehandling af mindre bemidlede og udsatte personer, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og 14, idet navnlig sådanne grupper af ansøgere risikerer ikke at kunne gennemføre prøven uden reel adgang til undervisningstilbud. Instituttet anbefaler derfor, at ansøgere om ægtefællesammenføring, der indrejser her i landet for at aflægge indvandringsprøven, får adgang til at følge Modul 1 på et af de danskurser, der tilbydes udlændinge med opholdstilladelse i Danmark.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det fremgår af forarbejderne til lov nr. 379 af 25. april 2007 (bemærkningerne til lovforslag nr. L 93 af 29. november 2006 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (Indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse mv.)), at det forudsættes, at udlændingen selv tager ansvaret for at opnå de nødvendige færdigheder, og at myndighederne således ikke vil tilbyde forberedende kurser, men derimod udvikle en uddannelsespakke, som kan købes af udlændingen. Det skal endvidere bemærkes, at det i øvrigt må antages, at prøvedeltageren via referencepersonen i Danmark har mulighed for at tilegne sig de krævede dansksproglige kompetencer samt den fornødne viden om det danske samfund. Endelig skal det fremhæves, at indvandringsprøven kan aflægges uden nogle skriftsproglige forudsætninger, således at analfabeter ikke er afskåret fra at aflægge prøven.

Da vidensprøven kræver et højere sprogligt niveau end A1-minus, bemærker Institut for Menneskerettigheder endvidere, at der er en samfundsmæssig og individuel interesse i at give ansøgerne et danskundervisningstilbud, der rækker ud over modul 1 på Danskuddannelse 1 og 2 - eller som alternativ afholde vidensprøven på ansøgerens modersmål.

Integrationsministeriet bemærker hertil, at prøvedeltageren, jf. ministeriets bemærkninger umiddelbart oven for, selv tager ansvaret for at opnå de nødvendige færdigheder. Prøvedeltageren vil endvidere have mulighed for at tilgå forberedelsesmaterialet allerede inden indrejse i Danmark. Det skal fremhæves, at det sproglige indhold i vidensprøven, der ligger over niveauet A1-minus, indgår i den undervisningsfilm, som er en del af forberedelsespakken, og at denne film vil foreligge på dansk samt versioneret til 18 fremmedsprog. Ministeriet skal endvidere bemærke, at det ikke vurderes praktisk muligt løbende at afholde og censurere vidensprøven på samtlige prøvedeltageres modersmål. I forhold til bemærkningerne om Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og 14 henvises til afsnit 2.1 og 2.4 ovenfor.

Ægteskab uden Grænser finder, at prøven bør afholdes med en person og ikke ved "samtale" med en computer og en båndoptager, da samtale med en computer vurderes at være vanskeligere end samtale med en person, og da mundtlig kommunikation med en person skaber mulighed for at reparere på en samtale ud fra samtalepartnerens reaktioner.

Integrationsministeriet bemærker, at både indvandringsprøven og rettenøglen hertil er udarbejdet med hensyntagen til, at der ikke er tale om en samtale med en person.

Ægteskab uden Grænser anfører, at det kan være afgørende for prøvens resultat, om deltageren er vant til at interagere med en computer og anvende de almindelige interaktionsredskaber.

Integrationsministeriet kan oplyse, at aflæggelse af indvandringsprøven ikke fordrer nogen form for interaktion med det computerbaserede testsystem, der således ikke skal betjenes af prøvedeltageren. Prøvedeltageren skal alene lytte til de stillede spørgsmål og svare herpå i prøvesystemets mikrofon. Hertil kommer, at der ifølge kontrakten med den prøveafholdende institution er sat tid af til instruktion af den enkelte prøvedeltager før aflæggelse af prøven.

Ægteskab uden Grænser anfører, at den del af prøven, som handler om kendskab til danske værdier og det demokratiske system, bør kunne tages på deltagerens eget sprog eller alternativt på et fremmedsprog, som deltageren i forvejen behersker.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget ikke ændrer ved de grundlæggende principper for indvandringsprøven som vedtaget ved lov nr. 379 af 25. april 2007, herunder at indvandringsprøven skal aflægges på dansk. Det bemærkes, at det ikke vurderes praktisk muligt løbende at afholde og censurere vidensprøven på samtlige prøvedeltageres modersmål eller muligt at afholde indvandringsprøvens vidensprøve på fremmedsprog, som de enkelte prøvedeltagere behersker i forvejen. Dette vil medføre, at prøvedeltagere, der ikke behersker på forhånd udvalgte fremmedsprog, vil være væsentlig ringere stillet end prøvedeltagere, der behersker sådanne fremmedsprog.

Ægteskab uden Grænser anfører, at der bør på forhånd udformes en klageprocedure og procedure for håndtering af fejl, som sikrer, at ansøgere ikke bliver stillet dårligere på grund af eventuelle fejl i prøven eller problemer ved dens afholdelse.

Integrationsministeriet kan oplyse, at prøvedeltagere vil kunne klage både over forhold under prøveafleggelsen og over selve bedømmelsen af prøven. De nærmere regler om indvandringsprøven, herunder procedurer i forbindelse med klage, vil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Ægteskab uden Grænser anfører, at der er brug for en dokumenteret procedure, som sikrer, at undervisningsmaterialerne er teknisk kompatible, specielt når de skal anvendes i udlandet, hvor det kan være vanskeligt at få løst problemer, herunder at eventuelle DVD-kurser kan leveres med korrekte regionskoder og ikke kræver særlige funktioner i afspilleren.

Integrationsministeriet vil undersøge behovet for tilpasning af det tekniske format i henhold til regionskoder yderligere.

2.6. Gebyr for aflæggelse af prøven

Dansk Flygtningehjælp er betænkelig ved et meget højt prøvegebyr, der er væsentligt højere end øvrige prøvegebyrer, og ved det forhold, at gebyret skal betales igen ved omprøve.

Efter Institut for Menneskerettigheders opfattelse bør det genovervejes, om der skal betales gebyr i forbindelse med gennemførelsen af indvandringsprøver. Instituttet anfører, at såfremt gebyrkravet fastholdes, bør der efter Instituttets opfattelse overvejes en væsentligt lavere gebyrfastsættelse, således at gebyrkravet ikke udgør en hindring for, at mindrebemidlede ansøgere går op til prøven.

Ægteskab uden Grænser anfører, at det er dyrt at rejse til Danmark for at aflægge prøven, at gebyret udgør en betydelig økonomisk belastning for personer på SU eller personer med lav indkomst, og at gebyret bør fjernes.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at lovforslaget ikke ændrer ved de grundlæggende principper for indvandringsprøven som vedtaget ved lov nr. 379 af 25. april 2007. Det fremgår heraf, at indvandringsprøven finansieres ved egenbetaling, og at prøvedeltageren skal betale for eventuelle omprøver.

Ministeriet bemærker endvidere, at det af forslaget til finanslov for 2010 fremgår, at det med den foreslåede ordning forventes, at ca. 1.500-2.000 personer vil skulle tage prøven hvert år, når prøven er fuldt ud implementeret. Med dette aktivitetsomfang forventes det, at gebyret vil udgøre knap 3.000 kr. pr. prøve, hvilket på trods af et forventet væsentligt lavere aktivitetsomfang kun er lidt højere end gebyret i Nederlandene. Ved fornyet aflæggelse af prøven skal gebyret betales på ny, og dermed adskiller den danske prøve sig ikke fra den nederlandske.

2.7. Særligt om indvandringsprøven for religiøse forkyndere

Advokatrådet anfører bl.a., at det skal sikres, at kravet om bestået indvandringsprøve administreres i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 9.

Institut for Menneskerettigheder anfører, at religionsfriheden er en bærende værdi i det danske samfund, hvilket tilsiger forsigtighed i forhold til indførelse af lovmæssige indgreb, der kan have negative konsekvenser for den reelle mulighed for religionsudøvelse. Der er derfor grund til at være opmærksom på, om indvandringsprøven for religiøse forkyndere risikerer at få sådanne negative følger. Hvis indvandringsprøven således bliver en barriere for at få religiøse forkyndere til Danmark, og hvis der derfor sker en reduktion i antallet af forkyndere, der kan virke i de religiøse minoriteters menigheder, risikerer man at begrænse den reelle mulighed for herboende danskernes og udlændinges religionsudøvelse. For religiøse forkyndere, hvis primære funktion er at udføre sjælesorg og forestå gudstjenester og handlinger i forbindelse med eksempelvis fødsel, giftermål og dødsfald, kan indvandringsprøven rejse spørgsmål i relation til EMRK artikel 9. Ligesom det er tilfældet efter EMRK's artikel 8, skal et indgreb i religionsfriheden m.v. efter EMRK's artikel 9 være 'proportionalt', det vil sige, at der skal være et rimeligt forhold mellem indgrebet og det mål, dette forfølger. Selv om Instituttet fortsat er enig i målsætningen om at virke for, at religiøse forkyndere får en forståelse for de samfundsmæssige rammer for udøvelsen af det religiøse liv i Danmark, må de nævnte konsekvenser efter Instituttets opfattelse anses som betænkelige, eftersom virkningerne næppe står i rimeligt forhold til det mål, der søges opnået gennem indførelsen af indvandringsprøven for religiøse forkyndere.

Institut for Menneskerettigheder finder derfor, at der i relation til religiøse forkyndere m.v. er et særligt behov for at sikre, at indvandringsprøven ikke bliver en barriere, således at der sker en mærkbar reduktion i antallet af forkyndere i Danmark og dermed en begrænsning af den reelle mulighed for herboende danskernes og udlændinges religionsudøvelse.

Retspolitisk Forening anfører, at betingelserne for forlængelse af opholdstilladelse for religiøse forkyndere mv., er urimeligt strenge, og finder, at der kan stilles spørgsmål ved, om Danmark med disse krav opfylder menneskerettighedsgarantierne. Retspolitisk Forening anfører, at inden for menneskeretten er religionsfriheden beskyttet i FN's konvention om civile og politiske rettigheder (CCPR) art. 18 og den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) art. 9, der sikrer den enkelte retten til "alene eller sammen med andre, offentligt eller privat, at udøve sin religion eller tro gennem gudstjeneste, undervisning, andagt og overholdelse af religiøse skikke", og at det, for at der kan være realitet i denne beskyttelse for grupper af indvandrere eller grupper med religiøse opfattelser, der afviger fra den protestantiske, ofte vil kræve, at religiøse forkyndere må hentes fra udlandet for at kunne sikre den religiøse udøvelse. Hvis dette vanskeliggøres i urimelig grad, vil det kunne være i strid med ånden i menneskerettighedsbeskyttelsen.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at artikel 18 i FN's konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 9 i Den europæiske Menneskerettighedskonvention vedrører den enkelte borgers ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed og udøvelse heraf og bl.a. indeholder en pligt for medlemsstaten til ikke at gøre indgreb i retten til at udøve og manifestere den enkeltes religion eller tro, medmindre det sker i overensstemmelse med lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den offentlige tryghed, for at beskytte den offentlige orden, sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Et krav om, at en religiøs forkynder skal bestå en indvandringsprøve for at få forlænget sin opholdstilladelse i Danmark, er efter Integrationsministeriets opfattelse ikke i strid med de nævnte artikler. Integrationsministeriet vurderede ligeledes i forbindelse med lov nr. 379 af 25. april 2007, jf. ovenfor, at indvandringsprøven som betingelse for opholdstilladelse som religiøs forkynder ikke strider mod Danmarks internationale forpligtelser.

3. Anbefalinger fra Ekspertudvalget vedrørende forholdene for asylansøgere i andre lande

3.1. Advokatbistand til uledsagede mindreårige efter asylsagens afslutning

Advokatrådet hilser forslaget om adgang til advokatbistand til uledsagede mindreårige efter asylsagens afslutning velkomment og bemærker, at Advokatrådet netop tidligere har peget på behovet for advokatbistand i disse situationer.

Børne- og Kulturchefforeningen og LO finder det positivt, at uledsagede mindreårige asylansøgere får mulighed for advokatbistand også efter asylsagens afslutning.

Dansk Røde Kors bifalder i høj grad udvidelsen af advokatbistanden til uledsagede mindreårige asylansøgere. Det er Dansk Røde Kors' holdning, at de unge har brug for så kompetent juridisk rådgivning som muligt for at kunne navigere i den danske asylprocedure, og forslaget ses som et godt og relevant skridt i den retning.

Institut for Menneskerettigheder opfatter det som et fremskridt, at der foreslås mulighed for advokatbistand til uledsagede mindreårige børn også efter asylsagens afslutning.

Red Barnet ønsker at fremhæve det uhyre positive i, at regeringen bifalder embedsmandsudvalgets anbefalinger om, at der gives mulighed for advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere også efter asylsagens afslutning.

Integrationsministeriet har noteret sig Advokatrådets, Børne- og Kulturchefforeningens, Dansk Røde Kors', Institut for Menneskerettigheders, LO's og Red Barnets tilslutning til forslaget.

Efter Dansk Røde Kors' opfattelse vil det tillige være nødvendigt med en egentlig børne/unge-sagkyndig bistand, da rådgivning til brug for beslutning om hjemrejse og vurdering af omsorgsmuligheder i hjemlandet ligger uden for det juridiske virkefelt.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at barnets personlige repræsentant vil kunne støtte barnet på det personlige plan.

Dansk Flygtningehjælp, Institut for Menneskerettigheder og Red Barnet finder, at ordningen om beskikket advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere også bør gælde under Udlændingesseservices behandling af sagen i normalprocedure.

Red Barnet er uenige med embedsudvalget, der – som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget – ikke ser ”behov for advokatbistand under Udlændingesservices behandling af asylsagen, da den mindreårige her får udpeget en personlig repræsentant til at bistå sig, og da der altid senere beskikkes en advokat for den mindreårige enten i Flygtningenævnets behandling af sagen eller under Dansk Flygtningehjælps vurdering af, om sagen kan betragtes som åbenbart grundløs”.

Red Barnet henviser til, at uledsagede børn ifølge FN's børnekomité både har ret til en person med ansvar for at repræsentere barnets bedste i alle forhold (i Danmark benævnt 'repræsentant') og til en person med ansvar for at varetage barnets juridiske interesser ('advokat'): "In cases where children are involved in asylum procedures or administrative or judicial proceedings, they should, in addition to the appointment of a guardian, be provided with legal representation".

Red Barnet undrer sig over, at regeringen ikke har afventet resultatet af evalueringen af repræsentantordningen for uledsagede, der blev igangsat i foråret 2008, da meget jo afhænger af kvaliteten af repræsentanternes kvalifikationer i forhold til den juridiske vejledning, de vil kunne tilbyde børnene.

Red Barnet mener endvidere, at det bør indgå i regeringens overvejelser, at asylsystemet sandsynligvis er stærkt presset i og med, at langt flere uledsagede børn søger asyl nu, end da evalueringen af repræsentantordningen blev igangsat. Red Barnet er af den opfattelse, at det øgede pres også gælder i forhold til repræsentantordningen. Det må forventes, at det alt andet lige er sværere at finde tilstrækkeligt mange frivillige repræsentanter til at dække behovet i forhold til det stigende antal børn. Red Barnet frygter derfor, at kvaliteten i forhold til de juridiske kompetencer nu må forventes at være endnu mere svingende.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at regeringen – som det fremgår af lovudkastet – er enig i udvalgets anbefaling om at give mulighed for advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere efter asylsagens afslutning.

Regeringen finder ikke grundlag for at udvide forslaget til også at omfatte advokatbeskikkelse under Udlændingesservices behandling af asylsagen i normalprocedure. Det er regeringens opfattelse, at det særlige behov, som mindreårige som følge af deres unge alder har under denne del af asylproceduren, tilgodeses af den personlige repræsentant.

Repræsentantens rolle er ikke at yde juridisk bistand, men at yde støtte til barnet under asylsagens behandling, f.eks. ved at være til stede under asylsamtalen og støtte barnet i mere personlige forhold. Repræsentanten skal støtte og vejlede og kan i øvrigt træffe alle de beslutninger, som en forældremyndighedsindehaver normalt kan træffe.

Den gældende ordning om, at der altid senere beskikkes en advokat for den mindreårige asylansøger enten under Flygtningenævnets behandling af sagen – ligesom det gælder for voksne asylansøgere – eller under Dansk Flygtningehjælps vurdering af, om sagen kan betragtes som åbenbart grundløs, sikrer, at ingen uledsagede mindreårige asylansøgere får deres asylsag endelig afgjort med afslag uden at have haft advokatbistand.

Red Barnet henviser endvidere til, at udvalgets begrundelse for, at børnene ikke skal tilbydes advokatbistand under normalproceduren, hviler på den overvejelse, at den mindreårige altid senere beskikkes en advokat enten i Flygtningenævnets behandling af sagen eller under Dansk Flygtningehjælps vurdering af, om sagen kan betragtes som åbenbart grundløs.

I den situation frygter Red Barnet, at den beskikkede advokat måske kan få svært ved at løfte barnets sag, og barnet vil kunne blive fejlfortolket som utroværdigt, hvis alle væsentlige informationer for hele den samlede procedure i Danmark ikke er kommet med i normalproceduren.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at hensigten med at udvide ordningen bl.a. er, at den beskikkede advokat efter et eventuelt afslag på asyl kan yde bistand i forbindelse med spørgsmålet om opholdstilladelse på andet grundlag, herunder f.eks. opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, nr. 2, om opholdstilladelse til uledsagede mindreårige, der har fået afslag på asyl, og hvor der er grund til at antage, at den mindreårige vil blive stillet i en reel nødsituation ved en tilbagevenden til hjemlandet.

I forbindelse med Udlændingeeservices behandling af asylsagen – hvor den personlige repræsentant kan deltage – undersøger Udlændingeeservice også barnets personlige forhold, herunder familiemæssige forhold. Udlændingeeservice undersøger og spørger således barnet om forhold, som også kan være relevante i forbindelse med en eventuel senere behandling af spørgsmålet om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, nr. 2.

3.2. Klar hjemmel til asylansøgers mulighed for at deltage i ungdomsuddannelser

Børne- og Kulturchefforeningen og LO finder det positivt, at det præciseres, at asylansøgere – herunder afviste asylansøgere – har mulighed for at deltage i en ungdomsuddannelse, hvis de har kvalifikationer hertil.

Dansk Flygtningehjælp ser forslaget som et positivt skridt i forhold til at bevare og styrke asylansøgers kompetencer.

Dansk Røde Kors finder, at det er meget positivt og betydningsfuldt, at det i forslaget slås fast, at unge asylansøgere kan deltage i en ungdomsuddannelse, uanset om de undervejs i forløbet bliver myndige eller får afslag.

Integrationsministeriet har noteret sig Børne- og Kulturchefforeningens, Dansk Flygtningehjælps, Dansk Røde Kors' og LO's tilslutning til forslaget.

Børne- og Kulturchefforeningen finder, at asylansøgere bør kunne færdiggøre en påbegyndt ungdomsuddannelse, og anfører, at lovforslaget bør tage stilling til den situation, hvor en afvist asylansøger skal udrejse i løbet af et skoleforløb.

Dansk Røde Kors opfordrer til, at der etableres en praksis, hvorefter der ved tilrettelæggelsen af udrejsen for afviste asylansøgere, der står umiddelbart over for at færdiggøre en ungdomsuddannelse, gives mulighed for at færdiggøre de afsluttende eksamener.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at det ikke har betydning for en afvist asylansøgers udrejsefrist, at den pågældende er under ungdomsuddannelse. Den pågældende har pligt til at udrejse af Danmark i overensstemmelse med udrejsefristen.

Efter lovforslagets udsendelse i høring er det præciseret i lovforslaget, at i forbindelse med tvangsmæssig udsendelse, f.eks. af en familie, hvor et barn er i gang med en ungdomsuddannelse, vil politiet tage hensyn hertil ved fastlæggelsen af udsendelsestidspunktet, hvis der er kort tid tilbage af uddannelsesforløbet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 5.2.

Dansk Røde Kors anfører at det forekommer, at en asylansøger må afbryde uddannelsen pga. den lønnede praktik, fordi asylansøgere ikke må have en indtægt.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at udlændinge skal have arbejdstilladelse for at tage lønnet eller ulønnet beskæftigelse, jf. udlændingelovens § 13. Asylansøgere kan således ikke deltage i lønnet praktik.

Dansk Røde Kors anfører, at en evt. meldepligt bør tilrettelægges således, at den unge ikke behøver være fraværende fra undervisning eller praktik.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at Rigspolitiet er ansvarligt for administrationen af meldepligtordningen. Rigspolitiet har oplyst, at tilrettelæggelse heraf sker i forhold til politiets øvrige opgaver på udsendelsesområdet.

3.3. Forenkling af ydelsessystemet

Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors og LO bemærker, at det er positivt og hensigtsmæssigt, at de kontante ydelser til børnenes underhold gøres uafhængige af, hvilken fase forældrene befinder sig i. Dansk Flygtningehjælp finder det ligeledes positivt, at der ikke sker nedsættelse af tillægsydelsen efter endeligt afslag på asyl.

Integrationsministeriet har noteret sig Dansk Flygtningehjælps, Dansk Røde Kors' og LO's tilslutning til forslaget.

Dansk Flygtningehjælp finder det beklageligt, at forsørgertillægget fastholdes på et lavere niveau i den indledende fase, hvor der også er behov for at sikre børnefamilier rimelige økonomiske rammer, og anbefaler derfor, at § 42 b, stk. 5, ophæves.

Dansk Flygtningehjælp finder, at de kontante ydelser til børnenes underhold bør opretholdes på samme niveau også i de tilfælde, hvor familien er omfattet af en vederlagsfri bespisningsordning og samtidig omfattet af kostpengeordningen. Dansk Flygtningehjælp anfører, at de forhold, der kan føre til, at asylansøgere overføres til kostpengeordning, herunder manglen-

de samarbejde om udsendelse, typisk er helt uden for børnenes indflydelse og i øvrigt irrelevant for børnenes behov. Børnene bør ikke rammes økonomisk i denne situation, som i forvejen kan være ganske vanskelig for dem på grund af det pres, som forældrene typisk er under.

Dansk Røde Kors finder ikke, at de økonomiske forhold for børn af forældre, der er afviste asylansøgere og ikke medvirker til udrejsen, ændres ved lovforslaget.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det er regeringens klare politik, at princippet om, at afviste asylansøgere har pligt til at udrejse af Danmark, skal fastholdes. Regeringen finder derfor ikke, at ydelserne for familier, der har fået afslag på asyl, men som ikke medvirker til udrejsen, skal forhøjes. Regeringen finder endvidere ikke grundlag for at forhøje forsørgelsestillægget i den indledende fase, inden det er besluttet, om asylansøgningen skal behandles i Danmark.

3.4. Øvrige anbefalinger

Dansk Flygtningehjælp kan tilslutte sig initiativet om øget fokus på information og rådgivning efter afslag på asyl i første instans. Rådgivning og information, der tager sigte på situationen efter et eventuelt endeligt afslag, kan være hensigtsmæssig og fremmende for en værdig og bæredygtig tilbagevenden til hjemlandet for de asylsøgere, der ikke får asyl i Danmark.

Integrationsministeriet har noteret sig Dansk Flygtningehjælps tilslutning til initiativet.

Dansk Røde Kors anfører, at Dansk Røde Kors ikke er enig i, at Danmark eller EU skal oprette og drive egne og parallelle modtagelsescentre eller lejre i tredjelande, hverken med eller uden partnerlandets samtykke, fordi landene skal have et grundlæggende ejerskab og ansvar for deres egen flygtningepolitik. Hvis tredjelande selv ønsker at oprette egne modtagelsescentre, ser Dansk Røde Kors gerne, at Danmark og EU bidrager med finansiering og teknisk kapacitet dertil.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at regeringens asylekspertudvalg i sin rapport fra juni 2009 bl.a. påpegede de af Dansk Røde Kors' anførte udfordringer. Således hedder det i rapporten, at der er behov for værtslandets accept, og at det bl.a. forudsætter, at centrene oprettes under behørig hensyntagen til værtslandets myndighedsstruktur og lovgivning, hvad der vil bidrage til ejerskab hos værtslandet, hvilket er et centralt element i den kapacitetsopbygning, som sådanne centre vil være et element i. Asylekspertudvalget har også peget på, at en gennemførelse af idéen vil forudsætte tilførsel af ikke ubetydelige økonomiske ressourcer fra de deltagende parter, som dog forudsættes at fremkomme ved besparelser på modtagelse og asylsagsbehandling af langt færre asylsøgere i EU. Det er i lyset af de af Røde Kors fremhævede udfordringer – og de øvrige udfordringer, som asyludvalget peger på – at regeringen finder, at Danmark skal fortsætte det aktive arbejde i EU-regi, herunder i forbindelse med eventuelle forslag om oprettelsen af modtagecentre i nærområderne. Det skal endvidere ske under fuld overholdelse af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender. Endelig bør man i dette arbejde trække på de hidtidige erfaringer fra den danske nærområdeindsats.

LO anfører, at LO tidligere har tilkendegivet, at restriktioner på asylansøgere's ret til arbejde bør lempes, og at asylansøgere bør have bedre mulighed for at vedligeholde og udvikle deres kvalifikationer. LO anfører, at efter de fælles EU-regler skal asylansøgere normalt have adgang til arbejdsmarkedet senest et år efter, at de har søgt asyl. Det danske forbehold for retlige og indre anliggender betyder, at Danmark stadig kan operere med ringere standarder. LO anfører, at hvis Danmark holder sig inden for de fælles EU-regler, er risikoen for, at Danmark bliver asylmagnet, begrænset. LO undrer sig over, at ekspertudvalget ikke har fremhævet dette forhold.

Integrationsministeriet kan oplyse, at det fremgår af rapporten fra regeringens asylekspertudvalg, at det i en række af de undersøgte lande er muligt for asylansøgere at arbejde efter ophold af en nærmere bestemt tidsperiode, hvis asylsagen ikke er afgjort. Dette gælder bl.a. i EU-landene, hvor EU's såkaldte modtagelsesdirektiv (2003/9/EF) bestemmer, at medlemsstaterne beslutter, på hvilke vilkår ansøgeren får adgang til arbejdsmarkedet, hvis der ikke er truffet afgørelse i første instans et år efter indgivelsen af asylansøgningen, og denne forsinkelse ikke kan tilskrives ansøgeren. Danmark er som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender ikke bundet af direktivet, men udvalget har overvejet muligheden for, at asylansøgere kan arbejde efter et års ophold i Danmark, hvis Udlændingesservice ikke har truffet afgørelse forinden. Da sagsbehandlingstiden i Udlændingesservice i 2008 i gennemsnit var lidt over 5 måneder og i Flygtningenævnet i 2008 lidt over 4 måneder ville en sådan ordning dog ikke have stor betydning i praksis.

Henset til, at muligheden for at tage arbejde i Danmark som asylansøger er en politisk beslutning, der ikke direkte vedrører de asylretlige og indkvarteringsmæssige forhold for asylansøgere og således ikke var omfattet af udvalgets kommissorium, har udvalget ikke nærmere drøftet anbefalinger på dette område. Derfor har spørgsmålet om, hvorvidt Danmark bliver mere eller mindre attraktivt for asylansøgere, hvis Danmark indfører regler på linje med EU's, når det kommer til asylansøgere's adgang til arbejde, heller ikke været en del af ekspertudvalgets kommissorium og er derfor ikke undersøgt af udvalget.

Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at det er regeringens politik, at asylansøgere ikke skal have ret til at arbejde i Danmark. Det er således regeringens opfattelse, at indgivelse af en asylansøgning i Danmark ikke automatisk skal kunne give en adgang til arbejdsmarkedet. Ønsker en udlænding at arbejde i Danmark, må der søges efter de regler i udlændingeloven, der giver mulighed herfor.

4. Karensperiode til værtsfamilier, der misbruger au pair-ordningen

Dansk Flygtningehjælp, LO og Retspolitisk Forening tilslutter sig en styrket kontrol med værtsfamilier, således at au pair personers rettigheder sikres bedst muligt. LO finder, at kontrollen på området kunne styrkes yderligere.

Integrationsministeriet har noteret sig Dansk Flygtningehjælps, LO's og Retspolitisk Forenings tilslutning til forslaget.

Retspolitisk Forening anfører, at det ikke fremgår af lovforslaget, hvordan et misbrug af udenlandske au pair-personer skal kunne konstateres og registreres hos myndighederne.

Integrationsministeriet kan henvise til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7, hvoraf det bl.a. fremgår, at opstår der mistanke om, at en værtsfamilie har misbrugt au pair-ordningen, iværksætter Udlændingesservice en undersøgelse heraf, og at værtsfamilier, der har misbrugt ordningen, bliver registreret af Udlændingesservice i et dertil oprettet register. Det betyder, at mistanken således er blevet bekræftet gennem Udlændingesservices undersøgelser, når registreringen sker.

Lovforslaget indebærer, at registrering og meddelelse af karenperiode fremover kun skal være betinget af, at værtsfamilien har misbrugt au pair-ordningen. Registrering og meddelelse af karenperiode skal således ikke afvente, at au pair-personens opholdstilladelse er blevet inddraget.

Retspolitisk Forening anbefaler, at det overvejes, om der bør etableres og udøves nøje kontrol med meddelelse af opholdstilladelser til au pair-personer fra Filippinerne, hvor bestikelse af lokale embedsmænd for opnåelse af udrejsetilladelse i dette øjemed påstås at fastholde personerne i en gælds- og fattigdomsspiral.

Integrationsministeriet bemærker, at det forhold, at Filippinerne ikke tillader deres borgere at udrejse for at arbejde som au pair, anses for et rent internt filippinsk anliggende, som ikke har betydning for Danmarks behandling af ansøgninger om opholdstilladelse her i landet. De danske udlændingemyndigheder vurderer således alene, om betingelserne for at meddele opholdstilladelse og dermed at indrejse i Danmark, er opfyldt.

5. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Ægteskab uden Grænser finder, at der bør være en vurdering af de administrative konsekvenser og byrder for den danske ægtefælle og den udenlandske partner.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det er ministeriets vurdering, at forslaget ikke forventes at have administrative konsekvenser for borgerne.